

meget, som driver dem over imod Shillingen. Og saa bliver Spørgsmaalet om den nordiske Møntunion da det: Vil vi staa sammen om Kronen med Sverige, eller vil vi tage en Mønt, som er den samme som den engelske og hele den engelske Verdens?

Til sidst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at Spørgsmaalet om Verdens Møntforhold har han meget ofte med Rette henvist til og forudsat, at naar der kom en Møntkonference, vilde ogsaa det Spørgsmaal blive optaget, hvilken Mønt man bedst kan lægge til Rette, og Muligheden af at skabe større Møntfællesskaber paa samme Maade, som vi har haft den latinske Møntunion. Da vil muligt ogsaa Spørgsmaalet komme frem om en europæisk Møntunion af den ene eller den anden Art med forskellige nationale Mønter, men med samme Guldverdi, og da vil Spørgsmaalet, hvorvidt vi i Øjeblikket staa sammen med Sverige eller Norge, have ringe Betydning; at vi staa sammen med England, vilde have langt større Betydning, thi den engelske Møntenhed vil have stor Udsigt til at sejre.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at Lovforslaget, som jo gaar i Udvalg, vender tilbage fra dette saa nær ved den Form, det for Øjeblikket har, som muligt, for at dermed kan være skabt en Sikkerhed, som det er nødvendigt for os at skabe, imod, at Kronen falder, og for at vi derefter ved Regeringens Tilsagn om al fornøden Undersøgelse af Spørgsmaalet snarest muligt tillige kan faa en Sikkerhed for, at Kronen ikke stiger ud over, hvad Landet kan bære, og at vi tillige har Midler til at tilvejebringe en snarlig Afgørelse af dette for Erhvervene saa store og vigtige Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne finder jeg Anledning til med den højtærede Formands Tilladelse at gøre dette høje Tings ærede Medlemmer opmærksomme paa en Udtalelse, der findes i Folketingstidende for 1923—24 Sp. 112. I den hedder det: „Man har drøftet mange Ting vedrørende Valuta-spørgsmaalet, og der har ogsaa været Planer fremme om, at vi nu skulde „konstatere“, at vor Krone var saa og saa meget mindre værd end oprindeligt. Det glæder mig, at der har været en afgjort Modstand mod disse Planer, som er ganske uberettigede.

Vi kan som en hæderlig Nation ikke pludselig uden tvingende Grund erklære, at vor Krone ikke har den samme Værdi som tidligere.“ Den, der har fremsat denne Udtalelse, er det ærede Medlem Hr. Rode.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier, der sagde, at jeg blandt de Midler, som jeg mente skulde anvendes til at hjælpe Erhvervene, kun nævnte Nedsættelse af Lønningerne. Det er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Jeg nævnte for det første Skatterne, for det andet Afgifterne, for det tredje Taksterne og som Nr. 4 Lønningerne. — og Lønningerne kan man ikke forbigaa, naar der er Tale om at sænke Prisniveauet.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at han, hvad angaar Udtalelser, jeg har fremsat, ikke skal sætte for meget ind paa en Spekulation i Forholdet mellem mig og mit Parti. Den kunde mislykkes.

Endelig maa jeg sige, at Planen om Nedsikring ikke er til Forhandling ved denne Lejlighed, men naar det ærede Medlem Hr. Rode har stemt for en Minimumskurs af 89, eventuelt 86, har han udført den Handling, som Spekulationen sætter Pris paa, og dette i Forbindelse med Statsministerens Ord, som jo i saa Henseende vejer mere end et hvilket som helst andet Medlems Ord, om, at Maalet er Pari, vil være tilstrækkeligt Grundlag for Spekulationen til, eventuelt hurtigt, at drive Kronen op i Pari, endog inden den Redegørelse foreligger, som det ærede Medlem ønsker, og der er ingen Tvivl om, at Spekulanterne kan regne med, at der altid vil blive Tid nok for dem til at trække deres Kapitaler ud, medens Rigsdagen forhandler om Nedsikring eller ikke Nedsikring.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Rodes Tale var præget af Ønsket om at skabe Usikkerhed. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at der en Gang fandt en Diskussion Sted i Valutaudvalget, ved hvilken Lejlighed alle var enige om, at denne Usikkerhed kun kunde skabes derved, at man ogsaa skabte Usikkerhed for Erhvervene, og alle var da enige om, at dette var forkasteligt. Det ærede Medlem henviste til et Referat, jeg har taget af Udvalgets